

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 87/344/CEE a Consiliului din 22 iunie 1987 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea de protecție juridică ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că acesta se opune unei clauze cuprinse în condițiile generale de asigurare ale unui asigurător de protecție juridică, prin care asigurătorul este abilitat să aleagă un reprezentant legal în cazul producerii riscurilor asigurate în care un număr considerabil de asigurați este prejudiciat ca urmare a aceluiași eveniment (de exemplu, insolabilitatea unei întreprinderi de servicii de investiții în domeniul valorilor mobiliare) și prin care, în consecință, se limitează dreptul asiguratului individual de a-și alege liber un avocat (așa-numita „clauză a prejudiciului colectiv”)?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:
- în ce condiții există un „prejudiciu colectiv” care, în sensul (respectiv în completarea) directivei menționate, permite să se acorde asigurătorului, iar nu asiguratului, dreptul de a alege reprezentantul legal?

⁽¹⁾ JO L 185, p. 77, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 186.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 16 mai 2008 — The Sporting Exchange Ltd, care acționează sub denumirea de Betfair/Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator și Scientific Games Racing BV

(Cauza C-203/08)

(2008/C 197/17)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State (Țările de Jos)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: The Sporting Exchange Ltd, care acționează sub denumirea de Betfair

Pârâți: Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator și Scientific Games Racing BV.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că aplicare sa are drept consecință faptul că, în temeiul unui sistem de autorizare închis aplicabil pe teritoriul unui stat membru în privința prestării de servicii în materia jocurilor de noroc, autoritățile competente ale acestui stat membru nu pot inter-

zice prestatorului de servicii căruia i-a fost acordată o autorizație într-un alt stat membru pentru furnizarea acestor servicii pe internet să ofere aceste servicii pe internet și în primul stat membru vizat?

- 2) Interpretarea dată de Curte articolului 49 CE și în special principiului egalității și obligației de transparență care rezultă din acesta, în mai multe cauze referitoare la concesiuni, este aplicabilă procedurii de acordare a unui autorizații pentru oferirea de servicii în materia jocurilor de noroc într-un sistem de autorizare unic stabilit prin lege?
- 3) a. Într-un sistem de autorizare unic stabilit prin lege, prelungirea autorizației acordate actualului deținător, fără ca potențialilor ofertanți să le fie oferită șansa de a concura pentru obținerea autorizației, poate constitui un mijloc adecvat și proporționat din perspectiva motivelor imperative de interes general, care, potrivit Curții de Justiție, pot constitui o justificare a restricțiilor impuse libertății de a presta servicii în domeniul jocurilor de noroc? În caz afirmativ, în ce condiții?
- b. Răspunsul la întrebarea 3a este influențat de răspunsul afirmativ sau negativ la a doua întrebare?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 19 mai 2008 — Peter Rehder/Air Baltic Corporation

(Cauza C-204/08)

(2008/C 197/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Peter Rehder

Pârâtă: Air Baltic Corporation

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (1) litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în cazul călătoriilor pe calea aerului dintr-un stat membru al Comunității într-un alt stat membru, trebuie să se considere că există un loc de executare unic pentru toate prestațiile întemeiate pe contract și că acesta este locul prestației principale, care trebuie determinat potrivit criteriilor economice?

- 2) Dacă trebuie să se determine un loc de executare unic: care sunt criteriile relevante pentru determinarea acestuia; locul de executare unic trebuie apreciat în special în funcție de locul de unde a decolat sau de locul unde a sosit avionul?

(¹) JO L 12, p. 1, Ediție specială 19/vol. 3, p. 74.

Acțiune introdusă la 20 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-211/08)

(2008/C 197/19)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Traversa și R. Vidal Puig, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin refuzarea rambursării către beneficiarii sistemului național de sănătate spaniol a cheltuielilor medicale suportate de aceștia într-un alt stat membru în cazul unui tratament în spital primit conform articolului 22 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (¹) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71”), în măsura în care nivelul de acoperire aplicabil în statul membru în care se acordă tratamentul respectiv este inferior celui prevăzut prin legislația spaniolă, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 din tratat;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Legislația spaniolă în materia securității sociale prevede că prestațiile în spital acoperite de sistemul național de sănătate trebuie furnizate de propriul sistem, cu excepția cazurilor excepționale de „asistență sanitară urgentă, imediată și având caracter vital”. Drept consecință, atunci când un beneficiar al sistemului național de sănătate spaniol se deplasează temporar într-un alt stat membru, iar în cursul șederii respective primește asistență în spital care este necesară din punct de vedere medical, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul nr. 1408/71, cheltuielile suportate de acesta nu sunt rambursate de autoritățile spaniole.

2. Atunci când nivelul de acoperire a cheltuielilor aferente tratamentului în spital aplicabil conform dispozițiilor din alt stat membru este mai puțin favorabil decât cel prevăzut prin legislația spaniolă, refuzul autorităților spaniole de a rambursa diferența îi poate descuraja pe beneficiarii sistemului național de sănătate spaniol de a se deplasa în statul membru respectiv, cu scopul de a primi servicii care nu au caracter medical (de exemplu, servicii în domeniul educației sau turismului) sau, în ceea ce îi privește pe beneficiarii care s-au deplasat deja, îi poate determina să-și anticipeze întoarcerea, cu scopul de a primi gratuit tratamentul în spital în Spania. Astfel, normativa spaniolă în cauză poate restrânge atât prestarea acelor servicii diferite de serviciile medicale care determină inițial deplasarea temporară a unui beneficiar în alt stat membru, cât și prestarea subsecventă de servicii medicale în acel stat membru conform prevederilor articolului 22 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul nr. 1408/71.

3. Restricțiile menționate privind libera prestare a serviciilor nu sunt justificate în temeiul tratatului. În special, autoritățile spaniole nu au demonstrat că restricțiile menționate sunt necesare pentru a evita un prejudiciu grav adus echilibrului financiar sistemului național de sănătate spaniol. În consecință, trebuie concluzionat că reglementarea în cauză este contrară articolului 49 CE.

(¹) JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 21 mai 2008 — Société Zeturf Ltd/Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi — Intervenientă: G.I.E. Pari Mutuel Urbain (PMU)

(Cauza C-212/08)

(2008/C 197/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société Zeturf Ltd.

Pârâți: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi